ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 8 సంచిక : 17 పుష్పం : 44-45 20-5-2003

RAMANA BHASKARA
TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE
PAGES : 16
VOL : 8 ISSUE : 16

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI (HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎ 08814 - 222438, 221260

సద్గురు శ్రీనాన్న గారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-4-03, పాలకోడేరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు శ్రీరామనవమి. భారతీయులు ముఖ్యంగా చేసుకొనే పండుగలలో ఇది ఒకటి. వేదాలలో ప్రతిపాదించిన పరమాత్మే రాముడు రూపం ధరించివచ్చిందని, వేదాలసారం రామాయణం అని పెద్దలు చెపుతారు. గాంధీగారికి చిన్నతనంలో ఎక్కువ భయం కలిగేది. నాకు రోజూ భయంవేస్తోంది అని ఒకసారి పనిమనిషితో చెపితే భయం అనే రోగం పోవటానికి ఒక మందు ఉంది, నీవు రామనామం చేసుకొంటూ ఉంటే భయం అనే రోగానికి అదే మందుక్రింద ఉపయోగపడుతుంది, నీవు అభయస్థితిని పొందుతావు అని చెప్పింది. రామనామస్మరణ వలన మోహన్ మహాత్ముడు అయ్యాడు. రక్షించేది రామాయణం అని చెపుతారు. రామనామం నిరంతరం స్మరించటం వలన కామక్రోధములు తగ్గుతాయి. కామక్రోధములు, రాగద్వేషములు తగ్గితేకాని మనకు శాంతి కలుగదు. కోపం తగ్గించుకోవాలి. రోజూ కోపం తెచ్చుకొంటూఉంటే మన హృదయంలో ఉన్న శాంతికి, ఆనందానికి మనం దూరమయిపోతాము. పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా రామచంద్రమూర్తి ఎప్పుడూ ప్రశాంతంగా ఉండేవాడు. నీవు వనవాసానికి వెళ్ళు అని చెప్పినా, రేపు సింహాసనం అదిష్టించు అని చెప్పినా ఆమాట, ఈమాట కూడా సమానంగా తీసుకొంటాడు వాడు రామచంద్రమూర్తి. మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తే మీరు తొందరపడిపోతారు, మిమ్మల్ని మీరు సమర్థించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. రాముడు తనను తాను సమర్థించుకోవటానికి ఏమి ప్రయత్నం చేయడు, అందుకే ఆయన దేవుడు అయ్యాడు. మీ అత్తగారు మిమ్మల్ని ఏదైనా ఒకమాట అంటే నవ్వేసి వదిలేస్తే ఏమీలేదు, కాని మిమ్మల్ని మీరు సమర్థించుకోవటానికి పెద్దకష్టపడిపోతారు. రామాయణంలో విభీషణ శరణాగతి ఒకటి ముఖ్యమైనది, అది మనం నేర్చుకోవాలి. రావణాసురుడు విభీషణుడికి అన్నగారు, కాని ధర్మం అన్నగారి వైపు లేదు, ధర్మం రాముడివైపు ఉంది. అన్నగారివైపు ఉండాలా, ధర్మం వైపు ఉండాలా ఆపరిస్థితి ఎంతకష్టమో చూడండి, ఆయన ధర్మం వైపు ఉండి, భగవంతుడికి శరణాగతి పొందాడు. ఆపరిస్థితి మనకు వస్తే మనం ఫెయిలైపోతాము. విభీషణశరణాగతి దీర్ఘశరణాగతి. ఇక్కడ గ్రహించవలసింది ఏమిటి అంటే అన్నగారికి చెప్పవలసిన మంచిమాటలు చెప్పాడు కాని అన్నగారు వినలేదు. ఈయన ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టకుండా ధర్మపక్షాన్ని ఆశ్రయించాడు. ధర్మానికి, అధర్మానికి పోరాటం వచ్చినప్పుడు మనం ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టకూడదు. కొంతమంది అల్పబుద్దులు ఉంటారు, రాజ్యంకోసం విభీషణుడు రాముడిని ఆశ్రయించాడు అంటారు. అది మన బుద్ధిలో ఉన్నదోషం, విభీషణుడి బుద్ధిలో ఉన్న దోషంకాదు. ధర్మాన్ని ఆచరించటం కోసం విభీషణుడు రాముడి పాదాలను ఆశ్రయించాడు కాని రాజ్యం సంపాదించాలనే కోరిక అతనికి లేదు. మామూలుగా రాజ్యం వచ్చింది అంతేగాని కోరికతో తెచ్చుకోవటం కాదు. మనకోరిక లేకుండా వచ్చింది మనలను బంధించదు, కోరికతో తెచ్చుకొన్నది బంధిస్తుంది. జ్ఞానులు అంటే మొద్దులు అనుకోవద్దు జ్ఞానంలో అనంతమైన శక్తి, ఆనందం ఉంటుంది. ఆ ఉపాధి ద్వారా ఆనందం, శక్తి సమాజానికి అందుతూ ఉంటుంది. నాకు బాహ్యజీవితానికి ధశరధ కుమారుడు రాముడు ఆదర్శము. ఆరాముడిని ఆదర్శంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఆత్మారాముడి దగ్గరకు వెళ్ళాలి, అప్పుడు కదా జీవితయాత్ర పూర్తి అయ్యేది అనే వారు గాంధీజీ. జీవుడు, దేవుడు అంటున్నారు, జీవుడి హృదయంలో దేవుడు ఉన్నాడు కదా. ఆజీవుడిని చూసే బదులు లోపలఉన్న ఈశ్వరుడిని చూడవచ్చుకదా అంటున్నారు భగవాన్. మీరు మంచుగడ్డను, మంచుగడ్డగానే చూస్తున్నారు కాని అందులో ఉన్నదంతా నీరేకదా. నీరే మీకు గడ్డక్రింద కనిపిస్తోంది. మీరు గడ్డను చూస్తున్నారు కాని నీరును చూడటంలేదు. జీవుడు ఎవరు అంటే లోపలఉన్న ఆత్మ యొక్క అంశే నీకు జీవుడిగా కనిపిస్తోంది. మనం నామరూపాలను చూస్తున్నాము గాని ఈ నామరూపములతో వచ్చిన జీవకోటి అంతా పరమాత్మ యొక్క అంశే అని నీకు అర్థమయితే, నీవు మంచుగడ్డను కాకుండా దానిలో ఉన్న నీరును చూస్తూఉంటే అలాగే ఇక్కడ నామరూపములతో కనిపిస్తున్న జీవకోటిని కాకుండా అందరిలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మను చూస్తూఉంటే నిగ్రహించుకోవటానికి మనస్సు ఎక్కడ ఉంది అన్నారు భగవాన్, అంటే మీరు అందరూ మోక్షసుఖాన్ని అందుకొంటారు.

ఈ సంచికలో......

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగప్రాభాషణములు

11-4-03 పాలకోడేరు 1
15-4-03 తాడేపల్లిగూడెం ....

Visit us @ www.srinannagaru.com

అరణ్యవాసంలో రామచంద్రమూర్తి అనేకమంది మహాత్ములను, మహర్షులను ఈయనే స్వయంగా వెళ్ళి దర్శనం చేసుకొనేవాడు. సత్పురుషులను, సహృదయం ఉన్న వారిని దర్శించడం, వారిని గౌరవించటం మనం నేర్చుకోవాలి, దానివలన మనకు నష్టం ఏమీ లేదు, మనం లాభం పొందుతాము. మనం దేనినైతే పోగొట్టుకోవాలి అనుకొంటున్నామో దానిని మర్చిపోవాలి. రాముడిలాగ జీవించేవాడికి అహంభావన దానంతట అదే నశిస్తుంది. ప్రపంచాన్ని చూసి నీవు పారిపోవద్దు, ప్రపంచాన్ని పేస్ చెయ్యి అంటారు స్వామీజీ. భగవాన్ ఏమంటారు అంటే అసలు ఫేస్ చెయ్యటానికి లోకం అంటూ ఒకటిఉంటే కదా అంటారు నువ్వుఫేస్ చేయటానికి అసలు లోకం అంటూలేనేలేదు అంటే అది నిష్ప్రపంచస్థితి. ఈశ్వరునియొక్క అంశ లేకుండా ఏరూపమూ ఈసృష్టిలోనికి రాదు. ఉన్నదంతా చైతన్యమే, ఉన్నదంతా భగవంతుడే. దానికి భిన్నంగా నీకు ఏదైనా కనిపిస్తూ ఉంటే అది నీగందరగోళం, నీ అజ్ఞానం తప్పించి ఏమీలేదు. మనం ఏదైనా మాట్లాడేటప్పుడు ఎదుటివారు అందరూ మొద్దులు అని అనుకోకూడదు, ఎదుటివారికి కూడా తెలివితేటలు ఉంటాయి అనుకొని మాట్లాడాలి. ఎదుటివారుకూడా తెలివైనవారు అనుకొని మనం మాట్లాడితే మనం ప్రమాదంలో పడము. ఎదుటివారు అందరూ తెలివితక్కువవారు అనుకొని మనం మాట్లాడితే వారు తెలివిగలవారు అనుకోండి మనం ప్రమాదంలో పడతాము. ఎవరైనా ఏదైనా చెపుతున్నారు అనుకోండి ఇందులో ఎంతవరకు సత్యం ఉంది, ఎంతవరకు సత్యంలేదు, ఇందులో మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి మనకు పనికిరానిది ఏమిటి అని మీ సొంతఆలోచనను, వివేకాన్ని పెంచుకోవాలి. జ్ఞానమార్గంలో వివేకం చాలాముఖ్యం. ఎవరైనా ఏదైనా చెపుతూ ఉంటే వినవచ్చు. జాగ్రత్తగా విన్న దానిని అర్థం చేసుకొని, విశ్లేషణ చేసుకొని మీకు అవసరం అయిన దానిని తీసుకొని, అవసరం లేనిది వదిలేయాలి. ఎవరితోనైనా మాట్లాడేటప్పుడు మన మాట వారికి శాంతిని కలుగజేయాలి, వారి చైతన్యస్థాయి పెరగటానికి మనమాట సహకరించాలి దాని వలన మనం ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము, జ్ఞానానికి వారసులమవుతాము.

మనం భగవంతుడి కంటే వేరుగా లేము కాని వేరుగా ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము నిజంగా ఆయనకంటే వేరుగా ఉంటే వేరుగా ఉన్నాము అనుకొన్నా ఇబ్బంది లేదు. మనం భగవంతుడిలోనే ఉన్నాము, అది మనకు అనుభవంలోనికి వస్తే ఇంకేమీలేదు, అదే జ్ఞానం. మేము లోకానికి సేవచేయాలి అని కొంతమంది అంటూఉంటారు. లోకం మీ కంటే భిన్నంగా ఉందా, లోకంలో నీవు ఒక భాగమే. లోకంలో నుండి విడిపోవటం ఎందుకు? లోకానికి సేవచేయాలి అని అనుకోవటం ఎందుకు? నువ్వు పవిత్రుడవు అయితే,నీకు జ్ఞానం కలిగితే నీద్వారా జరగవలసింది ఏదో లోకానికి జరుగుతుంది, అది ఆటోమేటిక్‌గా జరుగుతుంది, నీవు అనుకోవటం కాదు. మనకు నేను అనే తలంపు ఉంది అది దేహంతో, మనస్సుతో కలిసి కలుషితమైంది. దేహగతమైన నేనుకు లోపల, బయటబుద్ధి ఉంది గాని

20-5-2003

చైతన్యానికి ఇది ఏమీలేదు, ఉన్నదంతా అదే. మీకు గందరగోళంగా ఉంటే, అశాంతిగా ఉంటే దానికి మీరు ఎవరో మీకు తెలియకపోవటమే కారణం. మీలో ఏదైనా మంచి ఉంటే దానిని కొంచం పెంచుకోండి. కొంతమందికి పుట్టుకతోనే నెగిటివ్ బుద్ధులు ఉంటాయి, వారు బాగుపడరు ఇతరులను బాగుపడనివ్వరు, అటువంటి సహవాసాలు చేయవద్దు. ఆస్వభావాన్ని మార్చుకోవడం చాలా కష్టం, దానికి ఎంతో సాధన ఉండాలి. సాధన అంటే ఏమీలేదు మన స్వభావంతో మనం పోరాడటం, మన బలహీనతలతో మనం పోరాడటమే సాధన. మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగకుండా మనలో ఏబలహీనతలు అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోవటమే సాధన యొక్క ప్రయోజనం. పూజ, జప, ధ్యానముల యొక్క ప్రయోజనం అంతవరకే. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటమే నిజమైన జ్ఞానం. వారిని వారు నిరంతం రక్షించుకోవాలనుకొనేవారు వారిని వారు పోగొట్టు కొంటారు, వారిని వారు పోగొట్టుకోవాలనుకొనేవారు రక్షింపబడతారు అని ఏసు చెప్పారు. దొంగనేనును పోగొట్టుకోవడం మాట అటు ఉంచండి, కొంతమంది ఈ దొంగనేనును ఎలా కాపాడుకోవాలి, దానిని ఎలా రక్షించుకోవాలి అని నిరంతరం చూస్తూఉంటారు. ఈ దొంగనేనును రక్షించుకోవాలి అనుకొనేవారు చివరకు సున్న అవుతారు, వారిని వారు పోగొట్టుకొన్న వారందరు ఈశ్వరసామ్రాజ్యానికి అధిపతులు అవుతారు, నిర్వాణస్థితిని పొందుతారు. భక్తులు కాని వారిమాట వదిలి వేయండి, భక్తులుకూడా భక్తిపేరు మీద ఈ దొంగనేనును ముస్తాబు చేసుకొంటున్నారు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా చెడ్డవారు అంటారు అనుకోండి మేము మంచివారము, మేము మంచివారము అని పదిసార్లు అంటాము, మనలను మనం డిఫెండ్ చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము, అది ఒక బలహీనత. గాంధీగారిని ఎవరైనా నీవు మహాత్ముడవు కాదు అంటే నేను మహాత్ముడను అని డిఫెండ్ చేసుకోవటానికి, ఆర్గ్యుమెంట్ ఏమీ చెప్పరు, అలా చెప్పవలసిన పని ఆయనకులేదు. అది వారి హుందాతనానికి గుర్తు. వారికి ఉండే జ్ఞానబలం, లోపల లీవి వారికి ఉంటుంది. ఇటువంటి పొడిపొడి మాటలకు, చిరుగాలికి కంగారుపడరు. ఇప్పుడు మనకు ఉన్నది మిధ్యాజ్ఞానం, ఆత్మజ్ఞానంకాదు. మిధ్యాజ్ఞానం వలన పొట్టవెళుతుంది కాని మనకు సత్యానుభవం కలుగదు. మనం ఏదిగా ఉన్నమో అది తెలియకపోవటం ఒక పొరపాటు అది తెలియకపోయినా ఇబ్బంది లేదు మనం ఏదైతే కాదో అదే మనం అనుకొంటున్నాము. మనం కాని శరీరాన్ని, మనం కాని మనస్సను మనం అనుకొంటున్నాము. ఇవి అన్నీ యాక్సిడెంట్లే. పెళ్ళికూడా ఒక యాక్సిడెంట్. వీటిలోనుండి మనం తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసినా యాక్సిడెంట్‌లో పడిపోతున్నాము. సత్యం మన హృదయంలో ఉంది. అది మనకు తెలియకపోయినా, అది తెలిసినవారు ఎవరైనా ఉంటే వారితో సహవాసం చెయ్యండి, అదే సత్పురుషులసహవాసం. సత్పురుషుల సహవాసం కోసం అవసరమైతే భూమియొక్క అంచులదాక ప్రయాణం చేయండి అని ఐన్‌స్టీన్ చెప్పాడు.

రమణ భాస్కర

సత్పురుషులతో సహవాసం చేయటం వలన, మహాత్ములతో సాంగత్యం వలన మీకు తెలియకుండానే మీలో ఉన్న అవిద్య నెమ్మదిగా నశిస్తుంది. మీకు ఏ కారణం వలన అశాంతి వచ్చినా, టెన్షన్ వచ్చినా లోపల అజ్ఞానం ఉంది అని గుర్తు. లోపల అజ్ఞానం లేకపోతే ఏ మనిషికి గందరగోళం రాదు, అశాంతి రాదు. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తోంది. ఈ వాక్యం బాగాగుర్తుపెట్టుకోండి. భూకంపాలు వచ్చినా, గాలివానలు వచ్చినా అవి ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా రావటం లేదు అలాగే మీ జీవితంలో ఏసంఘటన జరిగినా అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా జరగటంలేదు. అంతా ఈశ్వర సంకల్పంతోనే నడుస్తోంది. అది తెలిస్తే మీకు సుఖం, తెలియకపోతే దుఃఖం. అసలు ఉన్నదే ఈశ్వరుడు, మనం లేనేలేము ఈవాక్యం బాగా మననం చేసుకోండి. అంతా ఈశ్వరసంకల్పం తోనే నడుస్తుంది. అది మనకు ఇష్టంఉన్నా, ఇష్టంలేకపోయినా ఆయన సంకల్పం ప్రకారమే అంతా నడుస్తుంది. ఈశ్వరసంకల్పాన్ని అంగీకరించినవాడు సుఖిఅవుతాడు, ఈశ్వర సంకల్పాన్ని ఎవడైతే అంగీకరించడో వాడికి దుఃఖం పెరగటమేకాదు, వ్యక్తిభావన పెరుగుతుంది. నీలోపల ఒక చావులేని పదార్థం ఉంది, దానికి శరీరానికి ఎటువంటి సంబంధంలేదు. నీ శరీరాన్ని కాల్చినప్పుడు అది కాలదు. అది నీకు అందటం లేదు కాబట్టి అది లేదు అని అనుకోవద్దు. అది అందినవారితో సహవాసంచేయటం వలన అదిమీకు అందటానికి వారు సహాయ సహకారములు అందిస్తారు.

తలంపులు వస్తూ ఉంటాయి, వెళ్ళిపోతూ ఉంటాయి. తలంపులగురించి మీరు కంగారు పడవద్దు, అవిమీరు కాదు. లోపల వాసననుబట్టి ఆ తలంపులు వస్తూఉంటాయి. ఆతలంపులతో తాదాప్యం పొందవద్దు. ఆతలంపులతో తాదాప్యం పొందకుండా ఉంటే అవివాడిపోయి రాలిపోతాయి. మొక్కకు నీరు పోయకపోతే ఆది చనిపోతుంది. దానిని ప్రత్యేకం చంపనక్కరలేదు, అదే చనిపోతుంది. అలాగే మీకు తలంపులు వస్తూఉంటే వాటితో తాదాప్యంపొందకండి, అవేవాడిపోయి, రాలిపోతాయి. మన స్వరూపం యొక్క మరుపు ఒక యాక్సిడెంట్, మనం ఏదైతే కాదో అది అవుననుకోవటం ఇంకో యాక్సిడెంట్ మనకు ఎఛీవ్‌మెంట్లు లేకపోయినా చివరకు యాక్సిడెంట్లు మిగులుతున్నాయి. మీ బ్యాంక్‌లో ఉన్న డబ్బుకంటే మీ జేబులో ఉన్న డబ్బు ఎప్పటికప్పుడు ఉపయోగపడుతుంది. మీ జేబులోఉన్న డబ్బు ఎటువంటిదో మీకు జ్ఞాపకం ఉన్నమాటలు అటువంటివి. కొన్ని ముఖ్యమైన మాటలు గుర్తుపెట్టుకోవాలి. కొన్ని సంఘటనలు మనం మర్చిపోదామనుకొన్నా మర్చిపోలేము అలా దేవుని వాక్యాలు గుర్తుండాలి. దేవుని వాక్యం దేవుడై ఉన్నది. సముద్రంపైన కెరటాలు వస్తూఉంటాయి, పోతూఉంటాయి. కాని సముద్రంలోతులో ఉన్నవాడికి ఆకెరటాలతో సంబంధంలేదు, ఆకెరటాల ప్రభావం వాడిమీద ఉండదు అదేవిధంగా నీవు హృదయగుహలోనికి వెళితే, నీవు ఏదిగా ఉన్నావో దాని తాలుక స్పర్శ నీకు దొరికితే తలంపుల యొక్క ప్రభావం నీమీద ఉండదు, రాగద్వేషముల ప్రభావం కూడా ఉండదు. రాముడు

దేహం చనిపోతోంది అనుకోండి నేను చనిపోతున్నాను అని ఆయన అనుకోడు, అలా అనుకొంటే ఆయన దేవుడేకాదు. రాముడికి ఒక నేను ఉంది కాని అది దేహరహితమైనది. దేహరహితమైన నేను దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని అనుకోదు. మనది దేహరహితమైన నేను కాదు, అది దేహంతో మనస్సుతో కలుషితమై ఉంటుంది. దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని ఎందుకు అంటుంది అంటే అది దేహంతో కలిసి ఉంటుంది. ఆ నేనులోనుండి విడుదలపొందటానికే భక్తియోగం, కర్మయోగం, జ్ఞానయోగం. మీదేహయాత్ర నడవటానికి మీ పని మీరు చేసుకోండి. ఇతరులమీద ఆధారపడితే బానిసత్వంవస్తుంది. జ్ఞానమార్గంలో వివేకం యొక్క అవసరం మరీ ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఎందుచేతనంటే అది విమానప్రయాణం. సత్పురుషులతో సంబంధం వలన నీకు ఆధ్యాత్మికఅనుబంధం కలుగుతుంది. ఆధ్యాత్మిక అనుబంధం వలన నీకు ఆత్మానుభవం కలుగుతుంది. ఈమధ్య ఒక ముసలాయన చనిపోతూ అమ్మని బాగాచూడు అని వాళ్ళ అబ్బాయితో చెప్పాడు. అప్పుడు అబ్బాయి బాగా చూస్తాను అనిచెప్పలేదు, అమ్మతిన్నాకే నేను తింటాను అన్నాడు. బాగా చూస్తాను అని ఇంక ప్రత్యేకంగా చెప్పటం ఎందుకు. చేసేవారు ఎక్కువగా చెప్పరు, ఎక్కువ చెప్పవలసిన పని వారికి లేదు. మనయజమాని, మన ప్రభువు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఇప్పుడు మనం ప్రపంచంతో కలిసి ఉంటున్నాము. మనం ట్రైనింగ్ లేకుండానే ప్రపంచాన్ని చూడటం నేర్చుకొన్నాము. ఇప్పుడు మనం ప్రపంచాన్ని ఎంత సహజంగా చూస్తున్నామో నీలోపల ఉన్న ఈశ్వరుడిని అంత సహజంగా చూడటం నేర్చుకోవాలి, అది సాధనఅంటే, దానికి ట్రైనింగ్ అవసరం. ఈమధ్య అరుణాచలంలో నాకు ఒక అబ్బాయి కనిపించాడు. మీ పొరుగువారు రోజూ నిన్ను తిడుతూ ఉంటారట మరి ఎందుకు వూరుకొంటున్నావు అని అడిగాను. నేను మీరు అనుకొన్నంత అమాయకుడ్ని కాదు, నాకు చేతకాక వూరుకోవటంకాదు, ఎందుకువూరుకొంటున్నాను అంటే నా పాపాలన్నీ వారికి పోతాయని వూరుకొంటున్నాను, ఎరుకతోటి వూరుకొంటున్నాను అని చెప్పాడు, పైగా ఈ మాటలు టెన్షన్‌తో చెప్పటం లేదు, నవ్వుతూ సంతోషంగా చెప్పాడు. మీరు అసలు పుట్టలేదు అన్న సంగతి మీకు తెలిసినప్పుడు మీకు ఆభవసుఖం, పూర్ణసుఖం, ఆత్మసుఖం మీకు అందుతుంది. అది అలౌకికము, అభౌతికము, అది ప్రపంచంలో ఉన్న సుఖాలతో పోల్చటానికి వీలులేనిది. అందులో వెలితి ఉండదు, కొరత ఉండదు, అది స్వతంత్రమైనది. ఇప్పుడు మనంలోకంలో అనుభవించే సుఖాలన్నీ కూడా పరిణామంలో దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తాయి. కొంతమంది ధనం ఉన్నా భోగం అనుభవించరు ఎందుకయ్యా ధనం ఉంది కదా భోగం అనుభవించవచ్చుకదా అంటే ఆభోగం రోగం క్రింద మారుతుంది అంటారు. మనం పూర్వజన్మలో అనుభవించిన భోగాలే ఈజన్మలో రోగాల క్రింద వస్తాయి, ఈజన్మలో అనుభవించే భోగాలు రాబోయే జన్మలో రోగాల క్రింద వస్తాయి. పుట్టినవాడు చనిపోతాడు, చనిపోయినవాడు తిరిగి

పుడతాడు. సంసారం అంటే ఇంట్లో మనుషులు కాదు, చావుపుట్టుకలే సంసారం. అందులోనుండి విడుదలపొందటానికి, ప్రకృతిలోనుండి విడుదలపొందటానికి నీకు సహాయసహకారములు అందించేవాడే సత్పురుషుడు. తల్లితండ్రులు మీకు అన్నం పెడతారు, బట్టలు ఇస్తారు ఒక్క గురువు మాత్రమే మీకు జ్ఞానాన్ని ఇవ్వగలడు, మిమ్మల్ని సఖిపెట్టేది జ్ఞానము మాత్రమే. మీకుపుణ్యప్రారబ్దం ఉంటే, పుణ్యబలం ఎక్కువగా ఉంటే జ్ఞానులే మీ దగ్గరకు వస్తారు. ఒకవేళ అలా రారు అనుకోండి వారికోసం వెతుక్కోండి, జ్ఞానం కోసం వెతకండి. మాకు శాంతి లేదు అని చాలామంది చెపుతూ ఉంటారు మనకు శాంతి లేకపోవడానికి మనం కల్పించుకొన్న గోడవలే కారణం, ఈశ్వరసంకల్పం మీద గౌరవం లేకపోవటమే కారణం. మీరు పూజలు చేసినా, జపాలు చేసినా, ధ్యానాలు చేసినా రాగద్వేషాలను విడిచిపెట్టకపోతే మీకు శాంతి కలుగదు. మీరు చేస్తున్న శరణాగతి నిజం అనుకోండి శరణాగతి వలన కూడా మీకు శాంతి కలుగుతుంది. ఎక్కడ శరణాగతి ఉంటే అక్కడ శాంతి ఉంటుంది. దేహంతో తాదాప్యం పొందే నేనే మూలతలంపు. నీకు బాహ్యకారణం వలన వచ్చే దుఃఖం కంటే మూలతలంపే ఎక్కువ దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. ఆ మూలతలంపు నశించినప్పుడు ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది, అప్పుడు రాకపోకలతో నీకు పనిలేదు. ఈమధ్యన అరుణాచలంలో ఒకరింటికి భోజనానికి వెళ్ళాము. రేపు అరుణాచలం విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నాము అని చెప్పాను. మీరు అరుణాచలాన్ని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతారు. అరుణాచలాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోతే మీరు నాన్నగారు ఎలా అవుతారు. ఒకవేళ మీరు అరుణాచలాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోయినా నాన్నగారు అరుణాచలంలో లేరు అని మేము అనుకోవటంలేదు, అలా అనుకోవటానికి మేము బొత్తిగా అమాయకులం కాదు అంటోంది.

దేహముతో తాదాప్యం పొందే తలంపే దెయ్యం. ఆ దెయ్యం అప్పడప్పుడు దేవుడి గురించి మాట్లాడుతుంది, అది ముఖ్యం కాదు, దెయ్యం ఏమిచెప్పినా అది నిజంకాదు. ముందు ఆ దెయ్యాన్ని పోగొట్టుకోండి. దేవుడిని తెలుసుకొంటాను అని ఒకోసారి అహంభావన చెపుతూ ఉంటుంది కాని అందులోనుండి అది బయటకు రాదు. భగవంతుడి కంటే నేను భిన్నంగా ఉన్నాను అనే బేధబుద్ధి వేరుతో సహానశిస్తే గాని నీకు జ్ఞానోదయం కలుగదు. సబ్జక్టు బాగా అర్ధం చేసుకొంటే మీరు సుఖపడతారు. మీరు కానిదానితో మీకు తాదాప్యం పోతే బాహ్యపరిస్తితులు ఎలా ఉన్నా, ఒక వేళ మిమ్మల్ని దురదృష్ణం వెంటాడుతూ ఉన్నా మీకు దుఃఖంరాదు. మీరు అందరూ తెలివైనవారే, మీ తెలివితేటల్ని ఉయోగించుకొని ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందలేకపోతే ఆ తెలివిని ఏమి చేసుకొంటారు అంటున్నారు శారదామాత. భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన అవకాశములను సద్వినియోగం చేసుకొని, మీ లోపలఉన్న సద్వస్తువుతో తాదాప్యం పొందటం నేర్చుకోండి. భగవంతుడు ఇచ్చిన అవకాశములను బాగా ఉపయోగించుకొంటే మీకు వెంటనే జ్ఞానం కలుగకపోయినా, జ్ఞానసముపార్జనకు

అనుకూలమైన జన్మ వస్తుంది. భగవంతుడికి భక్తుడు అంటే పరమప్రీతి. మనం భక్తులను గౌరవిస్తున్నాము అనుకోండి, భక్తులను ప్రేమిస్తున్నాము అనుకోండి మనలనే గౌరవిస్తున్నారు అని భగవంతుడు అనుకొంటాడు. మనం పదిమందిలో ఉన్నప్పుడు మనం ఎటువంటి వారమో మనకు తెలియదు, ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు మన గురించి మనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. జ్ఞానం అంటే ఏమిటి అంటే అంతా ఈశ్వరుడే, నీకు కష్టం వచ్చినా ఈశ్వరుడే, సుఖం వచ్చినా ఈశ్వరుడే, పరిస్థితులు నీకు అనుకూలంగా ఉన్నా ఈశ్వరుడే, ఒకవేళ నీకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నా ఈశ్వరుడే. ఈశ్వరుడు తప్పించి ఏమీ లేదు అని నీవు గుర్తించాలి, గుర్తించిన దానిని గ్రహించి మననం చేసుకొని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అది జ్ఞానం. ఈశ్వరుడు తప్పించి ఏమీ లేదు, ఏదో ఉందని నీవు అనుకొంటున్నావు కదా అదే అజ్ఞానం. సముద్రం ఉంటే బుడగ ఉంది, సముద్రం లేకపోతే బుడగలేదు. చైతన్యం ఉంటే నేను ఉన్నాను, నీవు ఉన్నావు, లోకం ఉంది. చైతన్యం లేకపోతే ఏదీలేదు. బుడగను నీవు పేల్చేయనక్కరలేదు, బుడగతో తాదాప్యం పొందవద్దు, బుడగగా రూపందాల్చింది కూడా నీరే అందుచేత బుడగను చూసేటప్పుడు కూడా నీరును చూడటం నేర్చుకోండి అలాగే ఈ లోకాన్ని చూసేటప్పుడు కూడా దానికి ఆధారంగా ఉన్న చైతన్యాన్ని చూడు నీవు సుఖంలో ఊగిసలాడతావు, ఆత్మజ్ఞానానికి అధిపతులవుతారు. తాడు నీకు పాములాగ ఎలా కనిపిస్తోందో అలాగ ఈశ్వరుడు నీకు జగత్తు, జీవుడుగా కనిపిస్తున్నాడు. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు. జగత్తులేదు. జీవుడు లేడు, వూరికే ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. తాడు తాడుగా నీకు కనిపించినప్పుడు పాములేదు, మరి పాముగా కనిపించినది ఏమయ్యింది అంటే తాడులో కలిసిపోయింది. నీకు ఏప్పుడైతే జ్ఞానం కలిగిందో నీ చేత చూడబడుతున్న ఈ ప్రపంచం అంతా కూడా నీలో ఐక్యమయిపోతుంది. నువ్వు కర్మమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, జ్ఞాన మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, భక్తిమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఈదొంగనేనులో నుండి విడుదలపొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఏ నేను అయితే దేహంతో, మనస్సుతో తాదాప్యం పొంది కలుషితమవుతోందో ఆ కలుషితమైన నేనులో నుండి విడుదలపొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. మీకు ఇష్టమైన మార్గంలో మీరు సాధన చేసుకోవచ్చు కాని దేహగతమైన నేనులో నుండి విడుదలపొందటమే మీ సాధన యొక్క గమ్యం.

మారీచుడిని చంపటానికి రాముడు వెళ్ళినప్పుడు మారీచుడు రాముడు వేసినట్లుగా కేకలు వేస్తాడు. రాముడు చనిపోతున్నాడేమో అనుకొంది సీతమ్మ. రాముడి గురించి భయపడనక్కరలేదు అని లక్ష్మణుడు చెప్పినా అది వినకుండా లక్ష్మణుడిని అనేక పరుషవాక్యాలు మాట్లాడుతుంది. అప్పుడు లక్ష్మణుడు ఒకరేఖగీసి ఎవరైనావచ్చినా అది దాటవద్దని సీతకు చెప్పి వెళతాడు. రావణాసురుడు సన్యాసివేషంలో వచ్చి భిక్ష అడుగుతాడు. ఆరేఖలోపలఉండే భిక్షవేయబోతుంది సీతమ్మ. రావణాసురిడికి ఆరేఖ దాటేశక్తిలేదు అప్పడు ధర్మం చెపుతాడు రేఖ దాటివచ్చి భిక్షవేయాలి అని చెపుతాడు. సీతమ్మకు ఏగతిపడుతోందో

ఇక్కడ మీరు అర్థం చేసుకోండి. అది ఈశ్వరసంకల్పం. లక్ష్మణుడు చెప్పినది సడన్‌గా మర్చిపోయింది, నిజమే సన్యాసులకు రేఖదాటి భిక్షవేయాలికదా అనుకొంది, గబుక్కున రేఖదాటి బయటకు వచ్చింది. అది సీతమ్మ తెలివితక్కువతనంకాదు. అది ఈశ్వరసంకల్పం. ఏమిటి సీతమ్మ ఇలా చేసింది అని మనం అనుకోవచ్చు కాని అక్కడ పని చేసింది ఎవడు? ఈశ్వరుడు. ఈశ్వరుడి ఆజ్ఞను మనం అతిక్రమించలేము. ఆమరపురావటానికి, రేఖ దాటటానికి కారణం ఈశ్వర సంకల్పం అది మర్చిపోకండి. అక్కడ సీతమ్మలేదు, లక్ష్మణుడులేడు, మీరు లేరు అక్కడ ఉన్నవాడు ఎవడు? ఈశ్వరుడు. సీతమ్మను ఆడించినవాడు ఎవడు? ఈశ్వరుడు అది మర్చిపోకూడదు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-4-03, తాడేపల్లిగూడెం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం దేవాలయాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. భగవంతుడి సన్నిధానంలో ఉన్నప్పుడు మనకు నిర్మలత్వం వస్తుంది, నిశ్చలత్వం వస్తుంది, ఏకాగ్రతకలుగుతుంది. దేహమేనేను అనుకొన్నంతకాలం, దేహమేఆత్మ అనేబుద్ధి ఉన్నంతకాలం ఏదో ఒక దేవతావిగ్రహాన్ని ఆరాధించి, ఏకాగ్రత సంపాదించుకొని, పవిత్రులం అయ్యి మనంతరించాలి. అందుకే మన పూర్వీకులు దేవాలయాలు నిర్మించారు. ఉన్నది ఒక్కటే సత్యం, అదే బ్రహ్మం, ఆబ్రహ్మం ఒక దేవతకాదు, కాని దేవతలు ఆబ్రహ్మంను విడిచిపెట్టిలేరు. మనం ఏదేవతను ఆరాధించినా ఆమొఖం ద్వారా బ్రహ్మంను పొందాలి. మనకు బ్యాంక్‌ను చూస్తే డబ్బు ఎలా జ్ఞాపకం వస్తుందో అలాగే దేవాలయాలను చూస్తే భక్తి జ్ఞాపకం వస్తుంది. సత్పురుషుల సహవాసం విడిచిపెట్టవద్దు అని మనపెద్దలు చెప్పారు. సత్పురుషులతో సహవాసం వలన మనకు మంచి ఆలోచనలు వస్తాయి, మంచితలంపులు వస్తాయి, జీవిత నడవడిక మంచిగా ఉంటుంది, మీరు బాగుపడతారు, తరిస్తారు. సత్పురుషులతో స్నేహం ఎంతమంచిదో సత్పురుషులు కానివారితో స్నేహం అంతప్రమాదం. మనం ఆలోచన లేకుండా మాట్లాడకూడదు, ఆలోచనలేకుండా పని చేయకూడదు, ఆలోచన అమృతంతో సమానము. మనం సొంతంగా ఆలోచించుకోవడం నేర్చుకోవాలి. మనం ఇంట్లో పనుల విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటాము. కాని అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనపని ఏమిటి అంటే, మొదటిపని ఏమిటి అంటే మనోనిగ్రహం. మన మనస్సును నియమించుకోవటానికి, మన మనస్సును అదుపులో ఉంచుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. నీ మనస్సును విరోధంగా పెట్టుకోవద్దు, నీ మనస్సును నువ్వు స్నేహితుడిగా చేసుకో అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. మన మనస్సు మనకు అనుకూలంగా ఉంటే, మన మనస్సు శాంతిగా ఉంటే, నిర్మలంగా ఉంటే ఈ లోకంలో అందరూ నీకు విరోధులు అయినా వారు మనలను చేసేది ఏమీ లేదు. నీ మనస్సుకు

కుదురులేకపోతే, నిర్మలత్వం లేకపోతే ఈ లోకంలో అందరూ నిన్ను సుఖపెట్టాలన్నా సుఖపెట్టలేరు. ఇటు మోక్షానికి, అటు బంధానికి కూడా నీమనస్సే కారణం. మనలోఏదో వెలితి ఉంది, అజ్ఞానంఉంది, పెద్దలను ఆశ్రయించి దానిని తెలుసుకొని దానిలోనుండి విడుదలపొందాలి అనికూడా కొంతమందికి తెలియదు. భగవంతుడు అందరిహృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు కాని ఆయన ఉన్నట్లు మనకు తెలియటంలేదు, దానికి ఎవరో కారణంకాదు మన స్వార్థమే కారణం. మానవుడికి ఎవడి స్వార్థం అంటే వాడికి బాగా ఇష్టం. మనం స్వార్థాన్ని త్యజించకపోతే జ్ఞానం కలుగదు. అయితే మనం ఒకేసారి స్వార్థాన్ని తగ్గించుకోలేము. ఆరోజుకారోజు, ఆజన్మకు ఆజన్మ స్వార్థాన్ని తగ్గించుకొంటూరావాలి. ఈ స్వార్థం శరీరంలో లేదు, చైతన్యంలో స్వార్థంలేదు. స్వార్థం నీ మనస్సులో ఉంది. మనస్సు బంగారం అయితే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఈ మనస్సు శరీరంతో కలిసిఉంటుంది. మీ ముక్కు బాగాలేదు అంటే మీ ముక్కు బాధపడదు, ముక్కుతో కలసిఉన్న మీ మనస్సు బాధపడుతుంది. ఇది శరీరంతో కలిసిఉంటుంది కాని శరీరంలో ఒక భాగంకాదు. అందుచేత శరీరం చనిపోయినప్పుడు ఈ మనస్సు గారు చనిపోరు. మనస్సు ఉన్నంతకాలం నీకు శరీరాలు వస్తూ ఉంటాయి. శరీరం చనిపోయినప్పుడు నీమనస్సు ప్రయాణం చేసి దాని వాసనను అనుసరించి, కర్మను అనుసరించి ఇంకో శరీరాన్ని ధరిస్తుంది. నీకు శవబుద్ధి ఉన్నంతకాలం శరీరాలు వస్తాయి, శివబుద్ధి కలిగితే ఇంక శవాలతో నీకు పనిలేదు. మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి, మనోనిగ్రహానికి గుడులు, గోపురాలు, తీర్థయాత్రలు, పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు, విచారణలు ఇవి అన్నీ మన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు. మనం చేసే పని నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా చేయాలి, గుర్తింపులు కోరుకోకూడదు. గుర్తింపులు కోరుకోవటం వలన వ్యక్తిభావన పెరుగుతుంది, గుర్తింపులు కోరుకోవటం మానివేస్తే మనస్సు చిరిగిపోతుంది. మనకు కామన్‌సెన్స్ చాలా ముఖ్యం. కామన్‌సెన్స్ ఉంటే వాడికి అవగాహనాశక్తి పెరుగుతుంది. అవగాహనాశక్తి ఎవడికైతే ఉందో వాడికి చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది.

భగవాన్‌తో ఒక ప్లీడర్‌గారు మాట్లాడుతూ నాకు భయం వేస్తోంది. వయస్సు వచ్చి మీద పడుతోంది. ఇంతవరకు నేను ఏమీ సాధన చేయలేదు. మమకారం పోలేదు, రాగద్వేషములు పోలేదు. నాకు లోకం మీద మమత ఉంది. అందుచేత లోకం గుర్తుకువస్తోంది. భగవంతుడు మీద మమత లేదు అందుచేత భగవంతుడు గుర్తుకు రావటం లేదు, చావు దగ్గరకు వస్తోంది. చావు దగ్గరకు వచ్చినా పరవాలేదు చావుఅంటే భయం వేస్తోంది అన్నారు. నీవు చనిపోవటం ఏమిటి అన్నారు భగవాన్. నీ హృదయంలో ఒక చావులేని పదార్థంఉంది, అది నీవై ఉన్నావు. దానికి ఈ శరీరానికి ఎటువంటి సంబంధంలేదు. ఈశరీరం ఎలా వచ్చిందో అలాపోతుంది. అది నువ్వుకాదు. నేను చనిపోవాలి అనుకొన్నా నీకు చావు రాదు ఎందుచేతనంటే చావులేని వస్తువే నువ్వు.

మీరు చెప్పినది బాగానే ఉంది కాని అది నాకు అందటంలేదు అంటున్నారు ప్లీడర్ గారు. అదినీకు అందుతుంది దానికి లాంగ్‌ప్రాక్టీసు అవసరం అని భగవాన్ చెప్పారు. మీరు సాధన ఏమిచేస్తున్నారు అని ఈమధ్య ఒక ప్లీడర్ గారిని అడిగాను. తగిలించుకోవడం మానివేసి వదిలించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను అని చెప్పారు. మమకారం పెట్టుకొని ఇంతవరకు తగిలించుకొన్నాను. ఇప్పటివరకు తగిలించుకోవటం అయిపోయింది, ఇప్పుడు వదిలించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను అని చెప్పారు. మీ చేతిలో మిఠాయి ఉంది అనుకోండి చేతిలో ఉన్న మిఠాయిని విసిరేసి, ఆ చేతికి అంటుకొన్న మిఠాయిని నాకటం ఎటువంటిదో నీ హృదయంలోఉన్న ఆనందాన్ని, శాంతిని వదిలేసి సుఖాలకోసం భోగాలకోసం ప్రపంచంలో తిరగటం అటువంటిది. మీ ఆలోచనను విడిచిపెట్టవద్దు, స్వతంత్రంగా ఆలోచించటం నేర్చుకోండి. మనం ఏ వస్తువునయితే పొందుదామనుకొంటున్నామో దాని తాలుక స్పష్టత నీకు ఉండాలి. నీ హృదయంలో ఒక సత్యం ఉంది. అది ఒక నామానికి, ఒక రూపానికి పరిమితమైనదికాదు. నీవు రూపబుద్ధిని తగ్గించుకొంటే, నామబుద్ధిని తగ్గించుకొంటే అంతర్యామిగా ఉన్న సత్యం నీకు గోచరిస్తుంది. ఈ దేహము నేను అని నాకు ఎంతసహజంగా స్ఫురిస్తోందో లోపలఉన్నసత్యం అంత సహజంగా నాకు స్ఫురించాలి, అదే కడసారిజన్మ. ఇప్పుడు మనం సద్బుద్ధిలోలేము, విపరీతబుద్ధిలో ఉన్నాము. దేహము నీదేకాని నీవు దేహంకాదు. దేహము నేను అనేది విపరీతబుద్ధి. ఈలోకం నిజంకాదు, నిజంవలె నీకు కనిపిస్తోంది. నిజంవలెకన్పించే దానిని నిజం అనుకోవటం అది సహజబుద్ధికాదు, అది విపరీతబుద్ధి, చెడిపోయే కాలం వచ్చినప్పుడే విపరీతబుద్ధులు కలుగుతాయి అని మనపెద్దలు చెపుతారు. చెరువులో పైపైన ఈదేవాడికి చెరువులో పడిపోయిన వస్తువు దొరకదు. ప్రాణాన్ని నిరోధించి, మాటను నిరోధించి లోపలకు మునిగిన వాడికి ఆవస్తువు దొరుకుతుంది. అభ్యాస, వైరాగ్యముల వలన నీ హృదయంయొక్క లోతులలోనికి వెళితే అక్కడ ఉన్న వస్తువునీకు గోచరిస్తుంది. మీ ఇంట్లో ఎంత ధనంఉన్నా, మీకు ఎంత పలుకుబడి ఉన్నా, ఎంత కీర్తి ఉన్నా వైరాగ్యం లేనివాడు లోపలకు వెళ్లలేడు. అందుచేత వైరాగ్యాన్ని కల్టివేట్ చేసుకోమని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. భగవంతుడి పాదాలను ఆశ్రయించటం వలన అన్నీ సాధ్యమే ఈశ్వరుడికి అసాధ్యం అంటూ ఏమీ లేదు. మనకు ప్రేమకుదరాలి, భక్తి కుదరాలి, ఈశ్వరుడు అనే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని సజీవమైన విశ్వాసం మనకు కలగాలి. నీ బాడీకి ఎంత కంఫర్టు కోరుకొంటున్నావో అలాగే నీమైండ్‌కు కూడా అంత కంట్రోలు అవసరము. నీ మనస్సుకు కంట్రోలు లేకపోతే అది బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది, రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ముఅంతా నొల్లుకొంటుంది కాని హృదయంలో ఉన్న బంగారం దగ్గరకు అది వెళ్లదు. చదువు వలన గాని, ధనంవలన గాని, సంతానం వలన గాని, కీర్తి వలన గాని నీకు సత్యానుభవం కలుగదు, సత్యం గోచరించదు, నువ్వు ఏదైతే కాదో దానిని త్యాగం చేయటం వలన అది నీకు గోచరిస్తుంది. మనం దేనినయినా

త్యాగం చేయటానికి ఇష్టపడతాము గాని అహంభావనను త్యాగం చేయటానికి ఇష్టపడము ఎందుచేతనంటే అదే మనం అనుకొంటున్నాము. చివరకు మన తెలివి తేటలు ఎంత వరకు వచ్చినాయి అంటే అహంభావననే ఆత్మ అనుకొంటున్నాము. చచ్చేవాడికి సత్యం తెలియదు అంటారు భగవాన్. శరీరం చనిపోయేటప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను, నేను చనిపోతున్నాను అని ఎవడైతే అనుకొంటున్నాడో వాడికి సత్యం తెలియదు అని అర్థం, శరీరానికి చావురాకముందే ఎవడికైతే బ్రహ్మానుభవంకలిగిందో, ఆబ్రహ్మముకు చావులేదు కాబట్టి తనకు కూడా చావులేదు అన్న సంగతి అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఇది మాటకు అందదు, మనస్సుకు అందదు, అనుభవానికి అందుతుంది, అది అనుభవైకవేద్యము. మనకు ఎక్కడ మమత ఉంటే అదే ఎక్కువ గుర్తువస్తుంది. మనకు భగవంతుడి పట్ల మమత ఉంటే భగవంతుడి స్మరణ మనలను వెంటాడుతుంది. అజ్ఞానములోనుండి జ్ఞానంలోనికి, అసత్యంలోనుండి సత్యంలోనికి, చీకటిలోనుండి వెలుతురులోనికి తీసుకొనివచ్చేవాడు గురువు మాత్రమే. రమణమహర్షికి గురువు లేడు అని చాలామంది అనుకొంటారు కాని అరుణాచలేశ్వరుడే ఆయనకు గురువు. ప్రపంచంలో అన్ని ప్రేమలకంటే తల్లి ప్రేమ గొప్పది. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నీ ప్రేమతో పోల్చిచూస్తే తల్లిప్రేమ నీ ప్రేమతో సమానము కాదు. ఈశ్వరునిప్రేమ లౌకికవిషయాలతో మిశ్రతమై ఉండదు. లౌకికప్రేమలో మీకు ఎంతో కొంతదోషం కనిపిస్తుంది, ఎంతోకొంత ఆశింపు ఉంటుంది. కాని డివైన్‌లవ్‌లో ఆశింపు ఏమీ ఉండదు. శరీరానికి రోగం వస్తుంది. డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్లిమందు తెచ్చుకొని వేసుకొంటాము. మనకు రోజూ ఆకలి వేస్తుంది. ఆకలి కూడా ఒకరోగమే, ఈ ఆకలి అనే రోగానికి అన్నం అనే మందు పెట్టాలి అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. మనం అన్నం ఎంతవరకు తినాలో అంతవరకే తినాలి గాని అంతకంటే ఎక్కువ తినకూడదు. అతిగా తింటే నీకు సోమరితనం పెరుగుతుంది, నిద్రపెరుగుతుంది, అజీర్తివస్తుంది. అజీర్తిలోనుండి అన్ని రోగాలు వస్తాయి. మనం ఎంత సంపాదిస్తున్నాము అని కాదు, సంపాదించినది ఎలా సద్వినియోగం చేస్తున్నాము అనేది ముఖ్యం. మనం ఎంత తింటున్నాము అనేది కాదు తిన్నది ఎంతవరకు జీర్ణమవుతోంది అది చూసుకోవాలి. మనం తిన్నది అంతా మనకు వంటపట్టదు, జీర్ణమయినదే వంటపడుతుంది. అలాగే మనం చదివింది అంతా మన సొంతంఅవ్వదు, మనకు అర్థమయినదే మనసొంతం అవుతుంది మనం సంపాదించినది అంతా మన సొంతం అవ్వదు స్వద్వినియోగం చేసినదే డివైన్‌బాంక్‌లో పడుతుంది. అయితే మన జీవితంలో అవసరాలు తగ్గించుకోవాలి, అవసరాలు ఎంతవరకు తగ్గించుకొంటే అంతవరకు మనం ఇతరులకు సహాయసహకారములు అందించగలము. కర్మని యోగంగా చేయటంవలన అవిద్య నశిస్తుంది, విచారణ వలన అవిద్య నశిస్తుంది.

నాకు జబ్బుచేసింది, జబ్బు తగ్గటంలేదు అని ఒక ప్లీడరుగారు భగవాన్‌తో అంటున్నారు. నీకు జబ్బుఏమిటి? శరీరానికి జబ్బుకాని ఆత్మకి ఎక్కడా జబ్బుచేయదు.

శరీరానికి జబ్బుచేసింది, అది నువ్వుకాదుకదా. అది ఎందుకు వచ్చిందో దానిపని అది చూసుకొని పోతుంది. దాని గొడవనీకు ఎందుకు, నీపని నీవుచూసుకో, చనిపోయే శరీరం నీవుకాదు, చావులేని సత్‌పదార్థమే నీవు. నీకు జబ్బుచేసింది అంటావు ఏమిటి? సత్యానికి జబ్బుచేయదే అన్నారు భగవాన్. మరి జబ్బు చేసినట్లు అనిపిస్తోందికదా అని అడుగుతున్నారు. ముందు నీవు లోపలకి వెళ్ళు, హృదయగుహలోనికి వెళ్ళు సత్‌పదార్థం ఎక్కడ ఉందో అక్కడకు వెళ్ళు, అసలు దానికి జబ్బుఅనేది లేదు అన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది. అంతేకాదు అది నీవే అన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది. కొంతమంది మొదటి ముద్ద తిని రెండోముద్దని తినకుండా చనిపోతారు. మన ప్రారబ్దంలో రెండో ముద్దతినే యోగ్యత లేనప్పడు రెండోముద్ద తిననివ్వదు. కొంతమందికి ఇంట్లో అన్నీ ఉంటాయి కాని ఏది తిన్నా అరగదు, అది ఒకరకమైన ప్రారబ్దం. కొంతమందికి అజీర్తిబాధ, కొంతమందికి ఆకలిబాధ, కొంతమందికి రోగాలబాధ, కొంతమందికి అప్పులబాధ ఇలా ఏదోరకమైన బాధ మనలను వెంటాడుతూఉంటుంది, ఆ బాధలు తగ్గించటానికే ఈ బోధ అంతా. మనశరీరంలో రోగకారణములు ఎన్ని ఉన్నాయో ఆరోగకారణములు అన్నీ తగ్గినతరువాత మనకు ఆరోగ్యం చేకూరుతుంది. మనం కానిదానిని మనం అనుకొంటున్నాము, అదే అజ్ఞానము. అది ధ్వంసమయిన తరువాత గాని నీకు జ్ఞానోదయం అయ్యే అవకాశం లేదు, ఇక్కడ రాజీపడటానికి అవకాశం లేదు, అజ్ఞానం పూర్తిగా నశించవలసిందే. భగవంతుడికి తెలియకుండా నీ జీవితంలో గాని, సమాజంలో గాని ఏదీ జరగటానికి వీలులేదు. ఆయనకు భిన్నంగా ఏదీ లేదు. మనం భగవంతుడి కంటే భిన్నంగా ఉన్నాము అనే తలంపు ధ్వంసమయితేనే గాని భగవంతుడి యొక్క స్వరూపం మనకు దొరికే అవకాశం లేదు. మనం ప్రపంచాన్ని చూడటం నేర్చుకొన్నాము గాని మన హృదయాన్ని చూసుకోవటం మనం నేర్చుకోలేదు. అది నేర్పేవాడు గురువు. మనకు చర్మసౌందర్యం వైపు ఉన్న దృష్టి హృదయసౌందర్యం మీద లేదు. హృదయంలోనే నిజమైనసౌందర్యం ఉంది. చర్మసౌందర్యం వాడిపోతుంది, హృదయసౌందర్యం వాడిపోదు. మనకు బయటచూపు ఉంది గాని లోపలచూపు లేదు మనకు లోపలచూపు నేర్పేవాడే గురువు. నామీద నాకు నమ్మకం లేనప్పడు, నామీద నాకు విశ్వాసం లేనప్పడు ఎవరినో ఒకరిని చూసి అనుకరించాలనిపిస్తుంది. వారు అలామాట్లాడుతున్నారు, వీరు ఇలా మాట్లాడుతున్నారు, మనం కూడా అలా మాట్లాడితే బాగుండును అనిపిస్తుంది. ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి మాటల్లో స్పష్టత ఉండదు, ఆలోచనలో స్పష్టత ఉండదు. లోపలఉన్న సత్యవస్తువు ఎలా ఉంటుంది అంటే స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది, నిర్మలంగా ఉంటుంది. నీ మనస్సు కూడా ఆస్థాయికి వచ్చినప్పడు తదాకారం చెందుతుంది. లోపలఉన్న సత్యవస్తువు యొక్క స్పర్శ నీకు కలిగితే, ఆ ఆనందానుభవం నీకు కలిగితే వందసంవత్సరాలు వందక్షణాల క్రింద వెళ్లిపోతాయి. ఆసుఖసముద్రములో ఓలలాడుతూ ఉన్నప్పడు మిమ్మల్ని ఎవరైనా గౌరవించినా అది

గౌరవంగా అనిపించదు, మిమ్మలిని ఎవరైనా అగౌరవపరచినా అది అగౌరవం క్రింద మీకు అనిపించదు. ఈ గౌరవాలకు, అగౌరవాలకు మీరు అతీతంగా ఉంటారు. గౌరవాలు, అగౌరవాలు జీవుడికే, ఆజీవలక్షణాలు మీకు ఉండవు. మీకు వినయం లేనప్పడు సత్పురుషులు చెప్పినా అది వినాలనే బుద్ధి మీకు కలుగదు. మనం భౌతికంగా గాని, ఆధ్యాత్మికంగా గాని పతనం అవ్వటానికి మన అవినయమే కారణం. అందుచేత ముందు అవినయం లేకుండా చూసుకోవాలి. మీరు ఉపకారాలు చేయకపోయినా అపకారాలు చేయటం మటుకు మానివేయండి. నువ్వు లోపలఉన్నవస్తువును సంపాదించనక్కరలేదు. అది ఎప్పడూ ఉంది. అది లేదు అనుకొంటున్నావు, అది నేను కాదు అని నీవు అనుకొంటున్నావు. కాదుఅని అనుకోవటం విడిచిపెట్టు సరిపోతుంది. అది నీవే, అది నేనుకాదు అని అనుకోవటం వలననే, కానిదానినంతా నేను అనుకొంటున్నావు, రోడ్డుమీద ఉన్న దుమ్మును అంతా ముఖానికి రాసుకొంటున్నావు. మనం దేనికోసం ఈ సాధనలు చేస్తున్నామో దాని తాలుక స్పష్టత నీకు ఉండాలి, అవగాహన ఉండాలి. అవగాహన లేకపోయినా దానిని మనం పొందలేము. ఆ అవగాహన కలుగజేసేవాడే గురువు. మనం తొందరగా చనిపోవాలి అని అనుకోకూడదు, ఇంకా ఉండాలి అని అనుకోకూడదు ఇలాగ అనుకోవద్దు, అలాగ అనుకోవద్దు. ఈ అనుకోవటాలే మన కొంపలుముంచుతాయి. మీరు ఏది అవునో అది మీకు తెలియటంలేదు. తెలియకపోవటం ఒక పొరపాటు, కానిదానినంతా మీరు భుజానవేసుకొని తిరుగుతున్నారు అది రెండో పొరపాటు, ఇదే మీకు దుఃఖానికి కారణం. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ఈ జన్మలోనే కాదు రాబోయే జన్మలో కూడా ఏదో వెలితి, ఏదో కొరత, ఏదో దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటుంది. మాకు ప్రస్తుతం దుఃఖం లేదు, అంతా బాగానే ఉంది అని మీరు అనుకోవచ్చు అంటే మీ దుఃఖం వాయిదా పడుతోంది. సత్యానుభవం కలుగకుండా ఏజీవుడిని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. దుఃఖం అందరికీ ఒక రూపంలో ఉండదు. ఎక్కడయితే అజ్ఞానంఉందో, ఎక్కడయితే జీవలక్షణాలు ఉన్నాయో అక్కడ శోఖం ఉంటుంది. ఆ శోఖములేనిస్థితికి తీసుకొని వెళ్ళటానికే మహర్షులు, మహాత్ములు ప్రయత్నం చేసారు. మీ అమ్మగారు మీకు బట్టలు ఇస్తారు, తిండి పెడతారు, డబ్బు ఇస్తారు, అంతేగాని దుఃఖంలేనిస్థితిని మీకు ప్రసాదించలేరు. అది భగవంతుడికే సాధ్యం, గురువుకే సాధ్యం. మనం దేనికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలో, ఏది ముఖ్యమైన పనో మనకు తెలియటం లేదు. దానికి పూర్వజన్మలో పుణ్యబలం లేకపోవటం కారణం. మన ఇంట్లో ఉన్న బంగారాన్ని అందరూ కూర్చొనే హాలులో పెట్టము, ఎక్కడో లోపల పెట్టేస్తాము, అలానే మన హృదయంలో లోపల లోపల బంగారం ఉంది మన మనస్సు బంగారం అయితే హృదయంలో ఉన్న బంగారానికి వారసులవుతాము. మీ ఇంట్లో పదిమంది ఉంటారు అనుకోండి, వారందరూ మీ సొంతం అనుకోవద్దు. మీ ప్రారబ్దాన్ని బట్టి వారు మీ ఇంటికి వచ్చారు. వారిని భగవంతుడే పంపాడని మీరు చేయగలిగిన

సేవ చెయ్యండి. అంతేగాని వారందరూ మీ సొంతం అనుకోవద్దు ఈ శరీరం చనిపోయినప్పుడు మనకీ బంధువులకు, మనకీ స్నేహితులకు, మనకీ పరిసరాలకు, మనకీ శరీరానికి ఉన్న సంబంధం తెగిపోతుంది. కానీ మనకు ఉన్నకోరికలు, గుణాలు జీవుడిని అంటిపెట్టుకొని మనకూడా వస్తాయి. మనకూడావచ్చే వాటిని మనం పట్టించుకోవటంలేదు, మనకూడా రాని శరీరాన్ని డెకరేట్ చేస్తూ కూర్చొంటున్నాము. శరీరం మరణించాక ఈశరీరం మనకూడా రాదుకాని శరీరంతో తాదాప్యం పొందే మనస్సు మనకూడా వస్తుంది. ఈశరీరానికి ఇచ్చే విలువ, శరీరంమరణించిన తరువాత ప్రయాణించే మనస్సుకు ఇవ్వటంలేదు. ఇది దురదృష్టం.

మానవుడు వాడి అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచుకోవటానికి జీవిస్తున్నాడు, అంతకంటే ఏమీలేదు, మీ భర్త అహంకారాన్ని మీరు పొగుడుతూ ఉండండి, మీ అహంకారాన్ని మీ భర్త పొగుడుతూ ఉంటాడు చనిపోయిన తరువాత ఇద్దరూ చీకటిలోకి వెళ్ళవచ్చు. తెలిసిన వాడు ఎవడూ నాకు తెలుసును అని అనుకోడు ఎందుకు ఇంతమంది జనం మిమ్మల్ని చూడటానికి వస్తున్నారు అని సోక్రటీసును అడిగితే నాకు ఏమీ తెలియదు అన్న సంగతి నాకు తెలుసు అందుచేత అందరూ చూడటానికి వస్తున్నారు అని చెప్పాడు. నాకు అన్నీ తెలుసును అని లోపలఉన్న సత్యం అనుకోదు, అహంభావన ఇలా అనుకొంటూ ఉంటుంది. మనం మాటలు తగ్గించుకోవాలి, తలంపులు తగ్గించుకోవాలి. మాటలు, తలంపులు తగ్గించుకొంటూ ఉంటే వ్యక్తిభావన తగ్గుతుంది, దుఃఖకారణాలు తగ్గుతాయి, ఎనర్జీ స్టోర్ అవుతుంది, ఉదయం లేచినది మొదలు సాయంత్రం వరకు మనకు పనిఏమీ లేదు వీరిలా ఉంటే బాగుండును, వారిలా ఉంటే బాగుండును అనిపిస్తుంది పోనీ వారు సుఖంగా ఉన్నారా అంటే సుఖంగా లేరు, మనకు తెలియక వారు సుఖపడిపోతున్నారు అనుకొంటాము. మనం అలాగ అయ్యాక తెలుస్తుంది, అక్కడా సుఖంలేదు అని. ఒక్క సత్యవస్తువులో తప్పించి ఎక్కడా సుఖంలేదు. ఎవరింటికి వెళ్ళినా, ఏదేశం వెళ్ళినా రాగద్వేషములు తప్పించి ఈ ప్రకృతిలో ఏముంది అన్నాడు బుద్ధుడు. ఈ ప్రపంచం అనిత్యము, అశాశ్వతము, దు:ఖాలయము అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనం భగవంతుడి దగ్గరకు వెళతాము అనుకోండి ఏదో ఒకటి అడుగుతాము గాని మోక్షం అడగము. ఎందుచేతనంటే దాని ప్రాముఖ్యత మనకు తెలియటం లేదు. మన జీవిత గమ్యం మోక్షం. మీకు ఏదికావాలో, ఏదిమంచిదో మీకంటే భగవంతుడికి బాగా తెలుసు. మీరు అడగటం మానివెయ్యండి. మీకు ఏది కావాలో అవి అన్నీ ఇస్తాడు, చివరకు మోక్షం కూడా ఇస్తాడు. నువ్వు కొత్తగా సాధించవలసింది అంటూ ఏమీ లేదు. నువ్వు దేనిని తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నావో అది నీవై ఉన్నావు, అక్కడ ఉండటం నేర్చుకో. నీ శిరస్సులో నీ మనస్సుఎంత సహజంగా ఉంటోందో అంత సహజంగా హృదయంలో ఉండటం నేర్చుకో. మనస్సు నిలకడగా హృదయంలో ఉంటే అది నశిస్తుంది, ఈశ్వరుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. మనం అందరం బుడగలం. చైతన్యంలో నుండి ఈ బుడగలు అన్నీ వచ్చినాయి. ఈ బుడగలను మనం చూడవచ్చు కాని ఈ బుడగలు అన్నీ ఎక్కడనుండి అయితే వచ్చినాయో దాని తాలుక ఎఱుక మటుకు విడిచిపెట్టవద్దు అంటున్నారు భగవాన్. కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మాకు పెద్దవయస్సు వచ్చేసింది, ఇంతవరకు మనకు భక్తిలేదు అని అనుకోవద్దు మీకు 90 సంవత్సరాలు వచ్చినా, ఏరోజున అయితే దైవస్మరణవచ్చిందో ఆరోజునుండే ప్రారంభించండి, వచ్చే జన్మకు మీ సాధన కలిసి వస్తుంది. భక్తికి వయస్సుకు ఏమీ సంబంధంలేదు. మీ ఇంట్లోని వారు మిమ్మల్ని బాగా చూడకపోతే కంగారు పడకండి, వారి మీద మమకారం తగ్గుతుంది, వైరాగ్యం పెరుగుతుంది. భగవంతుడు ఏది చేసినా అది మన మంచికోసమే, ఆయనకు తెలియకుండా ఏదీ జరగదు. నీకు మోక్షస్థితిని కలుగజేసేది మాత్రమే నిజమైన విద్య, అదే ఆత్మవిద్య మిగతా విద్యలు అన్నీ నీపొట్టకే పరిమితం. ఒక వంతెన ఎలా నిర్మించాలో నేర్చుకోవటం మంచిదే దాని వలన పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది. ఆ పొట్టఎంత నిజమో,ఈ లోకం ఎంత నిజమో లౌకికవిద్యలు కూడా అంతే నిజం. ఆవిద్యలకు ఉండే ప్రాముఖ్యత వాటికి ఉంది, వాటి వలన నీ శరీరయాత్ర బాగా వెళ్ళిపోతుంది కాని అసలు సున్న వాటితోపాటు అసలు విద్యను, నిజమైన విద్యను, ఆత్మవిద్యను నేర్చుకోండి. మీరు ముద్దుగా ఉంటే సరిపోదు, బుద్ధిగాఉండండి. మీరు తియ్యగా ఉంటే మంచిదే కాని తెలివిగా ఉండండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. విగ్రహానికి మన మనస్సును ఆకర్షించేగుణం ఉంది. విగ్రహంవలన నిగ్రహం వస్తుంది. విగ్రహాన్ని చూడటం వలననే మనకు ఆనందం వస్తూఉంటే అసలు వస్తువు గోచరమయినప్పుడు మనకు ఇంక ఎంత ఆనందం వస్తుంది. ఆనందాన్ని ఇవ్వడానికి భగవంతుడు రెడీగా ఉన్నాడు మనం భరించటానికి సిద్ధంగాలేము. ఉన్నది నారాయణుడు, జరిగింది నారాయణుడు, జరగబోయేది నారాయణుడు ఇంక మనం ఎక్కడ ఉన్నాము. ఉన్నాము ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము అది వదలుకోమనే ఈరమణబోధ.

20-5-2003

రమణ భాస్కర

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

21-05-03 నుండి 30-05-03 అరుణాచలంలో ఉంటారు		
05-06-03	గురువారం	జిన్నూరు శ్రీ రమణక్షేత్రం
09-06-03	సోమవారం	భీమవరం, శ్రీఉమాసోమేశ్వర జనార్దన స్వామి వారి ఆలయం, గునుపూడి
18-06-03	బుధవారం	సిద్ధాపురం రామాలయం

దైవము - గురువు

స్వరూపం (ఆత్మ) పూర్ణచైతన్యము. దైవము, గురువు, ఆత్మ, అనుగ్రహము, జ్ఞానము, ఇవన్నీ సృష్టికి ఆధారంగా ఉన్న ఏకైక సత్యమునకు పర్యాయపదములు. గురువు లేదా భగవంతుడు ఆత్మకన్న భిన్నముగా వుంటే వారు 'ఆత్మ' లేని వారవుతారు. సముద్రంలోని అలలు సముద్రంలోనే పుట్టి, తిరిగి సముద్రంలోనే లీనమైనట్లు, సద్గురువులో 'వ్యక్తిభావన' నశించిన కారణంగా వారు సచ్చిదానందఆత్మయే అయివుంటారు. అవధులులేని పరిపూర్ణ ఎరుకయే గురుస్వరూపం. గురువు పరమశాంతికి నిలయమై, మహాశక్తి స్వరూపుడై, మహాచైతన్యాన్ని 'తాను' గా 'నేను' గా అనుభవిస్తూ, సర్వవ్యాపియై, అనంతముగా ఉంటారు. అట్టి గురువు మనకు నిజమైన మార్గ దర్శకులౌతారు.

మనో మౌనము సిద్ధించే వరకు మనము అనేక ఆటంకాలను ఎదుర్కోవలసి యుంటుంది. గురువు లోపల స్వరూపంగానే ఉన్న కారణంగా, మనకు లోచూపు కలిగితే, అయస్కాంతము ఇనుపముక్కను ఆకర్షించు రీతిని మన అహంకారాన్ని లోపలకు గుంజుటకు సిద్ధంగా ఉంటారు. బాహ్యగురువు లోపలనున్న గురువుకు (దైవమునకు) శరణాగతి చెందేలా సహాయసహకారాలనందిస్తారు. సత్యాన్వేషకుడు ఏపరమశాంతి నైతే పొందాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడో, ఆపరమశాంతిని ప్రత్యక్షముగా అనుభవం లోనికి తెచ్చుకున్న వారేగురువు. గురువు చేసే పని లోపలే, అనగా స్వరూపానుభూతికి ఆటంకంగా ఉన్న వాసనలను తొలగించుటయే. ఆత్మానుభూతిని ఎవరికి వారు స్వయముగా పొందవలసి యున్నందున దానికి తగిన సహాయ సహకారాలను గురువు అందిస్తారు. గురువు తన మౌనశక్తి ద్వారా వచ్చే చూపు, మాట, చేత, స్పర్శల ద్వారా సత్యాన్వేషకునికి అంతర్దృష్టిని కల్గించి మనోమూలమునకు మేల్కొలుపుతారు. సద్గురు లభించడం అపూర్వం, అదిమనభాగ్యం. గురువు నిర్దేశించిన మార్గమును ఆచరించి స్వస్థితిని పొందుట మన కర్తవ్యం.

చావలి సూర్యనారాయణ మూర్తి,
టీచర్, అమలాపురం

వార్త సోమవారం 12, మే 2003

వివేకం రానిదే ఆనందం లేదు

జీవితాన్ని అర్థంచేసుకోవాలనుకున్న మనిషికి నమ్మకంతో పనిలేదు. ప్రేమించేమనిషికి నమ్మకాలుండవు. అతను ప్రేమిస్తాడు, అంతే! తెలివితేటలతో ప్రవర్తించే మనిషికి నమ్మకాలుంటాయి. మేధస్సు ఎప్పుడూ భద్రతను, ఆధారాన్ని ఆశిస్తుంది. ప్రమాదం నుంచి తప్పుకోవాలని మేధస్సు ఎప్పుడూ ప్రయత్నిస్తూ వుంటుంది. అందుకని అభిప్రాయాల్ని, నమ్మకాల్ని ఆదర్శాల్ని రూపొందిస్తూ వుంటుంది. వాటివెనుక రక్షణ పొందుతూ వుంటుంది. కళ్ల ముందు ఏది వుందో దాన్ని అర్థం చేసుకోవడం ముఖ్యం. ఆదర్శాన్ని అనుసరించి వాస్తవాల్ని విస్మరించడం మూర్ఖత్వం. ఉన్నదాన్ని అర్థంచేసుకోవడానికి అంతులేని శక్తి కావాలి. చాలా చురుకైన మనస్సు, ముందుగా ఏర్పర్చుకున్న అభిప్రాయాలతో నిండని మనస్సుకావాలి. ఉన్నదాన్ని ఉన్నట్లుగా ఎదుర్కోలేని మనం దాన్నుంచి తప్పించుకోవడానికి ఆదర్శం, నమ్మకం, దేవుడు వంటి అద్భుతాల్ని సృష్టిస్తాం. తప్పును తప్పుగా చూడగలిగినప్పుడు సత్యమేదో తెలిసివస్తుంది. తప్పని సరాసరిగా సమీపించలేని మనసు సత్యాన్ని చూడలేదు. కాబట్టి మానవ సంబంధాల్లో, నా అభిప్రాయాల్లో ఇతర విషయాల పట్ల నేను ఎట్లా పొరపాట్లు చేస్తున్నానో నేను అర్థం చేసుకోవాలి. సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలంటే అసత్యమేమిటో తెలియాలి. అజ్ఞాన కారణాల్ని వెలికితియ్యందే మానసిక వికాసంలేదు. వివేకం రాదు. వివేకం రానిదే ఆనందంలేదు.

(-జిడ్డు కృష్ణమూర్తి ఆలోచనలనుంచి)

-సౌభాగ్య